

خیال بافی های شرک آلودی به نام عرفان

خیال بافی های شدیداً شرک آلود و بی مدرک عرفان حلقه به نام عرفان به خورد مردم داده می شود در حالی که تمام آن برخلاف آموزه های قرآن مجید و اسلام و ادله محکم فلسفی است.

خیال بافی های شدیداً شرک آلود و بی مدرک عرفان حلقه به نام عرفان به خورد مردم داده می شود در حالی که تمام آن برخلاف آموزه های قرآن مجید و اسلام و ادله محکم فلسفی است.

متن پیش رو قسمت سوم تحقیقی از پژوهشکده عرفان های نوظهور با عنوان «نقد عقاید انحرافی فرقه ضاله عرفان کیهانی» است، که توسط پایگاه اطلاع رسانی آیت الله مکارم شیرازی منتشر شده است؛

پایه گذار عرفان حلقه (طاهری) در کتاب چند مقاله خود صفحه ۲۰۴ چنین می نویسد:

آری من (منظور خداوند است) به شما (منظور انسان است) می رسم و همه چیز خود را به پای معشوق خود (انسان) تقدیم می کنم و در آن صورت آنجا بهشت شما خواهد بود نه آن بهشت روز نخست که بهشت ناآگاهی بود بلکه بهشت آگاهی!

بهشت هایی که شما براساس آگاهی ها و دانسته ها و میل و سلیقه خود بنا خواهید کرد. پس از کسب این تجربه خواهید فهمید که همه چیز «عاشق شما» در اختیار شماست و شما می توانید با قدرتی که در اختیار دارید جهان ها خلق کنید و بر ابعادی سایه بگسترانید که هرگز تصورش را نداشتید و به زودی یقین حاصل می کنید که دارای قدرتی خدایی هستید.

آن زمان که شما این گونه خدا شدید می خواهید بدانید با «من» چه خواهید کرد؟

شاید اگر همه داستان را اگر بدانید برای من عاشق گریه کنید!

برخی از شما پس از کسب اطمینان از قدرت خدایی خود و احساس بی نیازی نسبت به من خواهید گفت حالا که خدا هستیم و بی نیاز به او چرا برای خود خدایی نکنیم؟

فقط عده اندکی خواهند بود که خدایی در وحدت را انتخاب کرده به سوی من آمده با من به وحدت می رسند ولی خدای در وحدت و خدای در کثرت آخرین آزمایش است و شما کدام را انتخاب خواهید کرد؟

و در کتاب «انسان و معرفت» (صفحه ۲۶۳) بعد از آن که برای انسان ها سه مرحله قائل شده مرحله «اله»، مرحله «رب» و مرحله «ملک» می گوید:

هیچ يك از این سه از وجود آدم جدا نبوده هر يك بعدی از وجود او هستند که در حرکت او نقش دارند.

کثرات آدم (انسان ها) نیز حرکت خود را از «اله» آغاز کرده اند و به «رب» پایان می برند. در طول مسیر، پذیرفتن تربیت از «رب» راهگشای حرکت صحیح آنهاست و وحدت آنها با رب در پایان مسیر اتفاق می افتد.

در پایان چرخه هر کسی با توجه به در اختیار داشتن صفات الهی و توانایی او در معرض يك سؤال که آزمایش آخر در چرخه است قرار می گیرد، آن سؤال این است که آیا او با توجه به توانایی خدایی که به دست آورده جدایی از عالم وحدت را می پسندد و می خواهد خودش خدایی کند و یا به وحدت ملحق می شود و خدایی عالم وحدت را می پذیرد.

يك بار دیگر جمله های فوق را با دقت مرور کنید، خلاصه این سخنان ناموزون و بدون مدرک چنین است :

۱. انسان نخست به مقام الوهیت می رسد.

۲. سپس به مقام ربوبیت نائل می شود.

۳. آنگاه به مقام ملك خواهد رسید.

۴. خداوند «عاشق بی قرار» انسان ها و انسان «معشوق» اوست و اگر انسان از تمام ماجرا باخبر باشد شاید به حال این عاشق یعنی خدا گریه می کند.

۵. خداوند به سبب رحمانیت خود تمام صفات خدایی را به انسان می بخشد تا جایی که انسان می تواند جهان هایی را بیافریند.

۶. سرانجام خداوند انسان را مخیر می کند که جهان هایی خلق کند و خدایی کند (و در جهان دو قطبی زندگی کند) یا به وحدت بپیوندد و زیر چتر خدایی خداوند در جهان تك بعدی قرار بگیرد.

۷. اگر راه اول را پذیرفت باز ناچار است چرخه ها را یکی پس از دیگری طی کند و سرانجام به جایی می رسد که مجبور است دست از خدایی خود بردارد و به خداوند عالمیان ملحق شود.

سؤال ما این است که چگونه این خیال بافی های شدیداً شرک آلود و بی مدرک به نام عرفان به خورد مردم داده می شود در حالی که تمام آن برخلاف آموزه های قرآن مجید و اسلام و ادله محکم فلسفی است.

اولا مقام الوهیت (اله بودن) مخصوص ذات پاك پروردگار است (وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ) (سوره زخرف، آیه ۸۴).

ثانیاً مقام ربوبیت جهان نیز مختص ذات پاك اوست نه تنها در سوره حمد «رب العالمین» اش می خوانیم بلکه در ده ها آیه قرآن مجید عنوان رب العالمین (پروردگار جهانیان) به عنوان وصفی از اوصاف خداوند ذکر شده.

به ویژه در آیه ۱۶۴ سوره انعام می خوانیم: (قُلْ أُعِيزَ اللَّهُ أُنْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ) بگو آیا غیر الله را رب خود انتخاب کنم در حالی که او رب همه چیز است؟

ثالثاً همه باید عاشق بی قرار خدا باشند نه خداوند عاشق بی قرار انسان ها قرآن مجید می گوید : (وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ)
(سوره بقره، آیه ۱۶۵)
رابعاً مگر صفات خدایی قابل بخشش است که خداوند آنها را به افرادی ببخشد و بتوانند با آن صفات خدایی جهان هایی بیافرینند؟!
خامساً مخیر ساختن انسان میان اینکه برای خود خدایی کند و جهان هایی بیافریند یا به خدایی خداوند ملحق گردد چه معنا و مفهومی دارد؟
تمام این سخنان شرك آلود و بی مدرك برخلاف توحید قرآن مجید و آموزه های اسلامی است.
تعجب در این است که بعضی بدون مطالعه این سخنان می گویند در عرفان حلقه چیزی برخلاف اسلام ندیدیم. واقعاً حیرت آور است!